

HALMI TIBOR

A részvétlen körzet

ab.

sokadik anyánk lett ez a tágas messzeség,
s mi jövünk haza éjjel, mint a bukottak.
haverom, aki a sámánkultúrában találta meg a szökési pontot,
azt mondja, ő még lefekvés előtt elszív az erkélyen
egy jóéjt cigit. tudom, abban reménykedik:
a szájában felhalmozódó füst annyira eltompítja,
hogy egész egyszerűen nem lesz kedve gondolkodni.
én mit csináljak addig is. vegyek elő egy Mándy
kötetet. megérteni valamit egy olyan városból,
amit azóta annyiszor kidobtak.
nem érzem kívülállóként a város rám gyakorolt hatását
fejlődésnek. és különben is, ahol az emberrel
a világ legszebb női jönnek szembe az utcán
és félrészegen bármire kaphatók,
ott, a sokszor hivalkodó férfias eszme annyi csak,
hogy egy félrevont, csendes lebujban akarja
egyetlen korsó sörét meginni.
közben a centrumokban idegen ajkú fűszer- és illatkaravánok.
busz/buszmegálló, út a semmibe. otthon se
várták őket jobban. telefonszámot cserél egy hosszú este
után két néger srác, két szőke csajjal. direkt magyarul
beszélnek egymás közt, nem titkoltan lerázni
a horogra akadt feketéket. és a taxik színe is,
new york-i sárga testvéreik színéhez közelít.
igaz, otthon a panelből még: szürkén,
ezüstösen, kéken és fehérén indultak el.
de belül az utastérben, már megnyugtató törzsi dalok
szólnak a magányról. végül is, valahol a Szabad
Európa Rádió öröksége ez, gondolom,
csak meggyőzőbb lenne, ha a reklámoknál nem

lenne elvből hangosabb
a rádió.

bc.

egyedül vagyok, és zsinórban már harmadik napja
felejték el zuhanyozni. komolyan, csak nevetni tudok ezen.
kattogok, mint a hibás keresztények---

ca.

de még az ártatlannak tűnő mellékutak leigázása is,
ahol egész évben megmarad a sár,
egy a házfaltól szökni képtelen, ám túlságosan kiugró
erkély árnyéka miatt. tavalyról megmaradt hó,
vagy letaposott, nedves falevelek
komposztja ez az ingovány, ahol megjósolom:
egy kisebb, megközelíthetetlen pesti társaság jár este.
az utolsó nyom lesz az árváé, aki helyzetétől függően,
titkon, bár valamiképp ráérzéssel
megkérdőjelezi a csoport, mint fizikai test
jóakarátát. (őt később, szkafander nélkül
fogják megtalálni a többiek egy romkocsmá
női mosdójában. sose fogják megtudni,
miért így döntött.)

cc.

egy befelé omló testben csak a lélek szívóerejét hallani.
legfeljebb olyan hangos a városhoz képest,
mint egy nagytakarítás. de ha például becsukom
az ablakot, a szemközti szomszéd,
aki ennyi erővel akár a barátom is lehetne,
azt látja csak, hogy egy részeg pantomimművész
hadakozik vasárnap reggel a porszívóval,
mint ahogy egy kis növésű, vad elefánttal szokás.

Pareidolia

medvével álmodom ez persze nem jelent semmit
csak azt hogy medvével álmodtam tegnap és most
ma van a medve pedig sehol fekete nagy két lábra
álló vasárnapok őrzik a medve emlékét mellkasán
v alakú fehér csíkokkal valaki számít rám aznap
mintegy a rohanást visszaadni nem tudó hasonlatot
őrzöm a menetrendet mert túl sokat késik a vonat
azóta is

